

Lý Lạc Long

Khúc xương sườn và tôi

Từ cái ngày tôi bắt đầu "biết" có sự khác nhau giữa con trai và con gái, bắt đầu thích thú tìm hiểu về cái thế giới bí ẩn của những "khúc xương sườn", cũng có lẽ là ngày tôi bắt đầu thực sự nếm những cảm giác vui buồn, khổ đau, hoan lạc... của người đàn ông trong trần thế. Có những lúc, tôi tưởng như mình đã hiểu được khúc xương sườn của mình, nhưng đã nhiều lần phải quay lại điểm khởi hành, và mỗi lần như vậy thì điểm khởi hành hình như đều xa hơn điểm khởi hành trước đó về phía quá khứ. Dĩ nhiên, mỗi lần như vậy là một số tự tin lại biến mất tích. Lại phải tìm hiểu, khám phá, sục sạo học hỏi kinh nghiệm của những người đi trước. Suốt nửa đời người, kết luận tạm thời của tôi ở vào thời điểm này là tôi không "hiểu" được gì ráo trọi về những khúc xương sườn, và dù là cái khúc gần gũi nhất với tôi. Bạn đừng có vội cười, vì còn tệ hơn như vậy nữa là tôi bắt đầu nghi ngờ, tôi có thực sự hiểu được tôi chưa? Cái câu hỏi: "Tôi là ai? Tôi từ đâu đến và tôi đi về đâu?", hình như tôi vẫn chưa trả lời được. Và nếu "nhân sinh ngũ thập tri thiên mệnh" thì tôi đã đi gần hết đoạn đường đời này rồi đó bạn ạ. Tôi vẫn chưa hiểu nổi được tôi thì nói chi đến cái thế giới bí ẩn, khó hiểu của nữ giới.

Nhiều khi bí quá, tôi "đổ lỗi" hết mọi việc rắc rối cho ông Adam, ham ăn chi trái táo để những kẻ hậu duệ của ông phải gánh chịu cái hậu quả này. Mà nghĩ xa hơn chút, thì cũng đúng như vậy, nếu ông ấy không mềm lòng nghe theo lời bà Eve thì giờ này chắc họ vẫn nhởn nhơ rong chơi trong

Vườn Địa Đàng, ngây thơ vô tội như những đứa trẻ tắm mưa, hồn nhiên đùa giỡn giữa thiên nhiên, đâu có biết gì đến cái trò tí toáy "đúc dân", và trái đất đã không có loài người, không có những người như tôi, ngồi đây suy nghĩ vu vơ, ngớ ngẩn như vậy. Hậu quả của việc ăn một trái táo ghê gớm thiệt và "tội" thì đúng là của ông Adam. Thì thôi, đây là nợ của tiền nhân, hậu duệ phải kê vai chia nhau trả, ai khôn thì trả ít chút, ai dại thì phải trả nhiều chút. Tạm bằng lòng với suy nghĩ đơn giản này của mình và cảm thấy an ủi vì ít nhất là tôi cũng đã biết được "Tôi là ai?" (là hậu duệ của ông Adam); "Tôi từ đâu đến?" (từ Vườn Địa Đàng); và "Tôi đi về đâu?" (chưa biết, tới đó sẽ hay, có thể sẽ về lại chỗ khởi hành). Tôi biết trả lời cho những câu hỏi này không có đơn giản như vậy. Nhiều nhà hiền triết đã suy nghĩ suốt cả đời vẫn còn "băn khoăn" với câu hỏi này. Đây chỉ là một suy nghĩ nông cạn đáng giá ba xu của tôi.

Nhiều lúc tôi cũng để ý nghe thử xem hậu duệ của bà Eve suy nghĩ thế nào về phái của họ. Thì ra cũng như phái nam, họ cũng băn khoăn, cũng có những nỗi buồn thân phận, cũng thở than, cũng oán trách ..v.v . Từ những điều nghe và thấy, theo tôi, thì vì cái tội "dụ dỗ" của bà Eve, họ còn bị phạt nặng hơn cái tội "dám ăn" của ông Adam. Công bằng hay không? Đây là "ý", là những tác phẩm của tạo hóa và có lẽ ngoài tầm hiểu biết của hầu hết mọi người .

Tôi tình cờ nghe một câu chuyện vui có liên quan chút đến việc này, tiện dịp xin ghi lại đây để giải trí . Trong một cuộc trà dư tửu hậu, có một ông bạn, không biết ông ta tinh thông sử sách cỡ nào, và căn cứ vào sách vở nào ... mà dám quả quyết là bà Eve bị phạt “nặng” hơn không phải vì tội dụ dỗ, quyến rũ ông Adam ăn trái táo mà là vì bà Eve đã dám ăn đến hai trái táo và dấu tích thì còn "rành rành" ở đó như mọi người có thể thấy !

Câu chuyện ở trên lại gợi cho tôi một thắc mắc là trái táo ông Adam ăn lúc đó có "giống giống" như trái táo bây giờ không? Nếu giống thì mấy ông bà bác sĩ thời nay cũng dám bị phạt về tội khuyến (dụ dỗ) mọi người nên ăn một trái táo mỗi ngày ("one apple a day, keep the doctor away"). Rồi gần

đây thì đến trái chuối, các nhà chuyên môn nói, về dinh dưỡng, trái chuối có hiệu quả tốt gấp mấy lần trái táo. Có lẽ vì vậy mà một số các bậc nam nhi đôi sở thích qua "ăn chuối" thay vì "ăn táo" để "giữ gìn sức khỏe". Đây có phải cũng là ý của tạo hóa không? Tạo hóa, con người và xã hội loài người quả thật là quá phức tạp, rối ren và khó hiểu.

Xin trở lại chủ đề chính của bài viết là tìm hiểu một số khía cạnh và bản chất của đàn ông và "khúc xương sườn" của họ trong đời sống thực tế ngày nay. Mặc dù có nhiều quan điểm khác nhau về nguồn gốc của loài người, nhưng vấn đề này rất rộng lớn và bao quát. Tạm thời, ta cứ xem nhân loại và xã hội loài người bắt đầu hình thành từ việc ông bà tổ Adam và Eve bị phạt và bị đuổi ra khỏi Vườn Địa Đàng. Trải qua một thời gian rất dài, xã hội loài người phát triển không ngừng về mọi phương diện. Con người ngày nay so với vài thế kỷ trước đây đã khác rất nhiều về cách sống, cách suy nghĩ, cách làm việc, cách suy tư và cụm từ "khúc xương sườn" dùng để ám chỉ phái nữ chắc chắn là không còn thích hợp nữa. Mặc dù hình dạng và tư duy của con người hiện đại có thể khác rất nhiều so với con người của thời cổ đại. Nhưng có những cái, về cơ bản, con người hôm nay vẫn "giống" như con người thuở man khai. Như quan hệ nam nữ chẳng hạn, về quan niệm, hình thức và phong cách ... v.v. có thể đổi thay, khác với thời xa xưa rất nhiều và càng khác nhau tùy theo phong tục tập quán của mỗi xã hội, mỗi địa phương, mỗi quốc gia. Từ ông Adam và bà Eve cho đến nay, quan hệ nam nữ vẫn là một nguyên nhân chính để loài người có thể tồn tại trên trái đất. Gia đình, một kết quả của đa số những quan hệ nam nữ, từ nhiều ngàn năm qua, vẫn còn là một đơn vị căn bản của xã hội loài người hiện nay và có lẽ cũng sẽ như vậy trong tương lai.

Đàn bà và đàn ông khác nhau rất nhiều về thể chất, hình dáng, cách suy nghĩ, cách hành xử ..v.v. Tóm lại là có vô vàn những điều khác biệt. Có thể ví, nam và nữ như hai cực nam châm "trái dấu", nên giữa họ có một hấp lực hay một sức hút của từ lực rất mạnh mẽ. Tình yêu là một nguyên nhân chính để gắn bó, để kết hợp các đôi nam, nữ lại với nhau. Nhưng ngay

trong tình yêu thì nam và nữ cũng đã có cái nhìn và quan niệm khác biệt, như tục ngữ nói: " Con gái đôi tai, con trai đôi mắt ", phái nữ thường vì đôi tai mà trái tim bị chinh phục, còn phái nam thì thường do đôi mắt mà thần hồn bị đảo điên. Người đàn bà luôn khao khát nghe được câu : "Anh yêu em" từ người đàn ông mà họ thương yêu, còn đàn ông thì ngược lại, luôn trăn trở mãi với câu hỏi "Ta yêu ai?".

Theo các nhà tâm lý, thì với đàn ông, tình dục là một cánh cửa mở ra những cảm xúc, tạo ra nguồn cảm hứng dồi dào. Còn đối với phụ nữ, cảm xúc là yếu tố cần thiết để có được ham muốn tình dục. Chính vì vậy mà đàn ông không ngớt than phiền: "Lúc nào cũng phải nói câu Anh yêu em thì mới khiến cô ấy có cảm hứng". Còn phái nữ thì than thở: "Anh ấy lúc nào cũng muốn làm chuyện đó". Nhưng không hẳn là đàn ông coi trọng tình dục hơn tình yêu, trong thực tế, thì đa số đàn ông luôn muốn có một người phụ nữ của riêng mình để họ yêu thương, chăm sóc, quan tâm và chia sẻ với họ mọi niềm vui nỗi buồn trong cuộc sống. Đàn ông có thể có những giây phút "nổi loạn", nhưng không phải lúc nào họ cũng hứng thú và chấp nhận các cô sống thác loạn, buông thả, thiếu nề nếp. Trong tình yêu, thường thì đàn ông không có ý định "bỏ khóa vườn đào" nếu phụ nữ không đưa chìa khóa cho họ. Khi yêu, đàn ông cũng có những khát khao cháy bỏng, nhưng họ cũng hết sức tôn trọng mong muốn của người họ yêu. Tuy nhiên, đôi khi phái nữ bằng những trang phục quá bắt mắt, những ánh mắt và cử chỉ gợi tình, và có thể nói, lúc này đàn ông mới là người rơi vào thế bị động, chứ không phải là phụ nữ.

Thường thì đàn ông bị gán cho cái tiếng đa tình, và đàn ông đa tình , do yếu tố bẩm sinh di truyền và do môi trường sống, họ có sinh lực dồi dào và có thể đối tượng của họ không đủ sức nhận lãnh, chứa đựng... hết nên họ phải tìm đến những đối tượng khác hoặc phải yêu nhiều đối tượng một lúc thì trái tim tham lam của họ mới thỏa mãn. Điều này cũng đúng cho đàn ông nhưng không công bằng vì bản tính đa tình không hẳn chỉ có ở phái nam . Phái nữ cũng có rất nhiều người đa tình , họ đang yêu người này nhưng

những lời tỏ tình, những ánh mắt nồng nàn, tình tứ từ một người đàn ông khác cũng làm cho họ cảm thấy xao xuyến, rung động, ngây ngất... Họ có thể cũng tự biện luận là yêu chỉ một người, thì thường không hội đủ những đặc điểm mà họ cần, nên họ phải yêu nhiều người. Trái tim có những lý lẽ riêng của nó, vấn đề ở đây có lẽ là sự tự kiềm chế và nhận biết giới hạn nào ta không thể vượt qua. Do bản chất bẩm sinh của đàn ông (male animal instinct), người đàn ông không phải không thích người đàn bà đa tình, nhưng có điều là họ chỉ thích người phụ nữ đa tình riêng với họ mà thôi. Đúng hay sai, công bằng hay không? Đây cũng là một sắp đặt của tạo hóa. Đàn ông chỉ thích những cô gái đẹp? Nói cách khác, là đàn ông yêu bằng mắt, cũng không đúng hẳn như thế. Đã là con người, dù là nam hay nữ thì đứng trước cái đẹp, có ai lại không trầm trồ ngưỡng mộ? Nhưng quan niệm về cái đẹp rất khó nắm bắt, bởi một lý do đơn giản là "nó không có khái niệm, không tồn tại ở trong sự vật" (Kant, 1724-1804). Cái đẹp thường gây nên sự tranh cãi, vì có người sẽ không tiếc lời khen tụng, tán dương một vẻ đẹp, nhưng người khác lại lắc đầu phủ nhận. Một cô gái "mình hạc xương mai" có thể là cô gái trong mơ của một người đàn ông này, nhưng người đàn ông khác thì lại ngưỡng mộ những người phụ nữ "khuôn trăng đầy đặn, nét ngài nở nang". Và đối với nữ giới, có người thích vẻ đẹp này, có người thích vẻ đẹp khác như : phong thái thư sinh nho nhã, nét phong trần, từng trải kinh nghiệm, hay khí chất mạnh mẽ, hiên ngang, bất khuất của nam nhi ... Vì vậy, các bạn cứ yên tâm, nếu người ấy luôn yêu bạn nồng nhiệt, thì nên tự tin rằng, bạn chính là "Tây Thi hay Tống Ngọc trong mắt người yêu mình".

Khi đã có người phụ nữ của riêng mình, đàn ông thường thỏa mãn, say với men chiến thắng và thấy không cần phải hết lòng "ra sức chinh phục" người mình yêu nữa. Và khi mối quan hệ giữa hai người ngày càng trở nên gắn bó, thường phụ nữ là người đầu tiên mất tự tin là họ còn có đủ sức hấp dẫn và thu phục đối tượng nữa không. Họ cũng chợt nhận ra rằng, người đàn ông họ yêu không còn dành nhiều thời gian cho họ, không "có vẻ" si mê họ

như thuở ban đầu. Bên cạnh đó, thì đàn ông chẳng ngần ngại bộc lộ rõ bản chất của họ, và phụ nữ hiếm khi nào hài lòng với những phong cách mà trước đây họ chưa khám phá được ở người đàn ông. Với đàn ông, mọi sự thay đổi không phải là do họ không còn mặn nồng, không còn yêu thương nữa mà đơn giản là họ muốn sống thật với chính mình trong tình yêu. Và đàn ông cũng vẫn phải trăn trở rất nhiều với những lo lắng mơ hồ : "Liệu mình có làm người ấy thất vọng?"; "Hôm nay người ấy không vui, phải chăng mình đã làm gì khiến cho người ấy buồn?".

Ở trên chỉ là những tảng băng nhỏ nổi trôi trong biển đời, tôi góp nhặt lại trong cuộc hành trình tìm hiểu bản thân và "khúc xương sườn" của mình, tiện dịp ghi lại đây để chia sẻ với các bạn. Nói cách khác, là sự khác biệt nhưng thu hút nhau như nam châm đối cực giữa nam và nữ thì còn rất nhiều. Và nói thật thì hiện giờ tôi cũng chưa tự trả lời được một cách chắc chắn và tự tin câu hỏi cổ xưa : "Ta là ai? Ta từ đâu đến? Và Ta đi về đâu?" thì nói chi đến cái thế giới bí ẩn và khó hiểu của tóc dài .

Cuối cùng, lời nhắn nhủ chân thành đến các bậc nam nhi thân mến: Nếu bạn nào còn nghĩ là mình vai hùm lưng gấu, sức khỏe mạnh mẽ , hình dạng to lớn và khả năng chịu đựng đau đớn của bạn sẽ hơn phái nữ "liều yếu đào tơ" thì bạn đã lầm, đã không hiểu rõ bản thân mình & đối phương rồi. Có thể nói là bạn chưa ra trận đã thua. Kể đến, mỗi khi khúc xương sườn của bạn dịu dàng " Anh yêu, chúng ta cần phải nói chuyện với nhau ! " Và bạn lo lắng : " Mình lại phạm sai lầm gì đây?" Thì hành trình vào thế giới bí ẩn và khó hiểu của phe tóc dài còn dài dằng dặc trước mặt và đầy những bất ngờ .

Chúc bạn và tôi nhiều may mắn .

Lý Lạc Long (TTL/TCT/MAI/27/10/05)